

**Andreæ Vallensis Vvlgo Del Vavlx Andanensis, I. V. D. Et
In Alma Academia Lovaniensi SS. Canonum Professoris
Ordinarii, Paratitla Ivris Canonici Sive Decretalivm D.
Gregorii Papæ IX. Svmmaria Ac ...**

Delvaux, André

Coloniæ Agrippinæ, 1686

Tit. 30. De eo qui furtivè Ordinem suscepit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62177](#)

Episcopus cum eodem possit dispensare, ut post dignam pœnitentiam ad officium Diaconatus revertatur, non tamen ut ad maiorem Ordinem promoveatur, Abbas in d. c. 2. eo argumento, quod Episcopus solum dispenseat in casibus à Jure expressis; expressum autem sit, quod dispenseat post in beneficio & Diaconatu, non reò quod promotionem ad altiorem Ordinem.

Sed quid si non Clericus Missam vel aliud sacramentum ministerium celebet? Judicis arbitrio punieundus erit, ex quo hucusque nulla à sacris Canonibus imposita sit pœna; ideo forte, quod antiqui Patres non existimarent laicos unquam eodem temeritatis prorupturos, prout postmodum aliquando prorupisse compertum fuit.

An vero Clemens VIII. Constitut. incep. Ep. alias ann. 1601. quam refert Piafec. 2. p. c. 4. art. 14. n. 12. decretivt, ut quisquis non Sacerdos Missam celebraverit vel confessionem Sacramentalem audiverit, ab Ecclesia abiciatur, & ab Ordinibus, quos haberet, rite degradatus curia seculari tradatur, debitis pœnis plectendus. Ubi licet non comprehendatur sacerdos sine jurisdictione confessiones accipiens, nihilominus ob grave sacrilegium, quod non multum ab altero ieiunabest, severè arbitrio & qui Judicis punieundus est, Zyp. b. t. Lopez in Addit. ad Bernardum Diaz cap. 12. in lit. c. ex Confess. Pauli IV.

TITULUS XXIX.

De Clerico per saltum promoto.

1. Quid sit per saltum promoveri & pœna sic promoti.

Dilegunt præterea Clerici in Ordinibus suscipiendis, dum vel per saltum promoventur, vel Ordinem furtivè suscipiunt, nulla que differentia est inter non ordinatum & non in ordinatum, arg. I. Quoties D. Qui satisfare co-
genit.

1. Cum igitur serie quadam & gradatim, non autem per saltum & ordine præpostero Ordines suscipiendi & confundiunt, can. Sollicitudo

Dif. 52. tota dif. 59. 60. & alii, si quis prætermillio Ordine inferiori superiori suscipiat, v. g. Diaconatum & Subdiaconatum vel presbyteratum ante Diaconatum, collatio quidem tenebit, & character imprimetur, Abbas in cap. unic. h. s. sed pœnitentiam ei executio Ordinis interdicenda est, donec congruo tempore prætermislus suppleatur, & cum eo pœnitentia imposita dispensetur, ut in Ordine suscepito ministret: quæ dispensatio fieri potest per Episcopum; quando non ministravit, ut patet ex Conc. Trid. sess. 23. c. 14. Dereform. Idque non solum, si promotus fuerit per saltum, omisso aliquo sacrorum Ordinem, sed etiam omisis minoribus aut uno eorum vel etiam omissa prima tou-
sura, juxta declarat Cardd. 1588. Notant rāmen Dominicus Præpositus & alii in d. can. Sollicitudo, quod si quis scienter se fecerit ordinari per saltum vel ambitionem vel superbiam, deponi omnino debeat, nec cum eo dispensari, vel non facilè, & quidem per summum Pontificem, non per Episcopum, Host. ad d. e. unic.

TITULUS XXX.

De eo qui furtivè Ordinem suscepit.

1. Furtivè suscipere Ordinem quis dicatur.
2. Pœna Ordinem furtivè suscipientium.
3. Examen ordinandorum omnino necessarium.

I. **A** Lind delictum Clerici in suscipiendis Ordinibus traditur hoc Tirul. dum scilicet furtivè Ordinem suscipit: quamvis cum quis per saltum promovetur etiam furtivè promoveri dicatur. Furtivè suscipere Ordinem quis dicitur, dum clandestine eum suscipit; quod sit variis modis. Primum, quando sine ordinatione & consensu Episcopi vel sine examine in multitudinem ordinandorum irrepit, can. Quando Episcopus Distinet, 24. can. Extra conscientiam Distinctio. 44. Secundum, quando admissus ad minores tantum Ordines, una & eadem die etiam Subdiaconi-

natū suscipit, e. 2. b. t. Tertiò quando quis conda in auctoriam superioris codem tempore ad duos sacros Ordines suscipieados se se ingerit, e. ult. b. t. Quartò quando per saltum ordinatur,

2. Quantum ad pœnam sic Ordinem suscipiens artinet, d. distinguendum est; nam prohibitus suscipere Ordinem sub pœna excommunicationis, non potest in ordine sic suscepto ministare, vel ad superiorum ascendere circa dispensationem summi Pont. nisi in monasterio aliquo habitum suscepere regularem ejusque vita & mores id exegerint; quo casu etiam Abbas illius loci quoad alios Ordines dispensare poterit, e. 1. 2. & 3. Si vero sententia excommunicationis lata non fuerit, poterit Episcopus, post peractam penitentiam, nisi alia impedian, dispensare, d. e. 2. & 3. Alioquin Conc. Trid. Sess. 2. 3. e. 8. De reformati furtivè ordinatum suspensum esse vult ab executione ordinum, quamdiu Ordinario videbitur expedire. Postquam hodie Episcopum cum furtivè promoto dispensare, si crimen sit occultum & non deductum ad forum contentiousum, ex dicto Conc. Sess. 24. e. 7. tradit Lopez, in Praxi Crim. Canonica e. 35. in V. Lata est excommunicatio.

Quod si Episcopus, dum confert Ordines, utatur his verbis. Non intendimus ordinare non examinatos & approbatos, tum qui se ingerit circa exame & approbationem in numerum ordinandorum, depud ordinandus est, injuncta prius penitentia, ob grave delictum, quod sic se ingredendo ordinum susceptioni commisit, Lopez in Praxi Crim. e. 25.

3. Prædictum aurem examen ordinandorum necessarium est non solum in Cletis sacerularibus, sed & in Regularibus, privilegiis quibuscumque quoad hoc penitus exclusis, juxta Conc. Trid. d. Sess. 23. e. 12. Nisi forte quis ad Episcopatum promoveatur, quo casu valebit perinde Prælatorum attestatio, ac si publico alicjus Academia testimonio idoneus ostendatur, Conc. Trid. Sess. 22. e. 2. De reformati.

TITULUS XXXI, De excessibus Prælatorum & subditorum,

Excedit Prælatorum subditos exactionibus premens,

2. Item unius Ecclesiæ, quod solius est Episcopi.
3. Sed neque Episcopo unire qualibet beneficiale.
4. Excedit Abbas ingerens se jurisdictioni Episcopi.
5. In quibus subditus adversus superiorum excede dicatur,

Hactenus variis Titulis actum est de crimina omnium Clericorum communibus; nunc paucis agendum est de excessibus sive delictis peculiariis ipsorum Prælatorum erga subditos, & horum erga Prælatos sive superiores suos.

Excedere, licet alias idem significet, quod superare & antecellere, tamen hoc loco idem est, quod transgredi limitem seu terminum debitum; & hujusmodi transgressio hic vocatur excessus.

1. Prælati verò excedere dicuntur in subditos, quando iniquis oneribus eos premunt, quod ipsis ex avaritia omnium malorum radice can. Bonorum distinct. 47. commune est. A quibus proinde jubentur abstinere, sive Archiepiscopi, sive Episcopi, sive his inferiores, cap. 1. 2. & c. **Nimis iniqua** 16. (ubi recentior quindecim gravamina inferti solita Religiosis, à quibus jubentur Prælati abstinere) **Si.** **Nimis prava** 17. (ubi ponuntur duodecim gravamina Prædicatorum & Minorum, à quibus pariter præcipiuntur abstinere Prælati) **hoc ist.** puniendi alioqui pro ratione delicti, d. e. 1. in fine. Imò possunt subditii Prælati suis impuniti parere, si, quod imperant velexigunt, sit contra libertatem & privilegia sui ordinis, cap. Sanè 5. hoc t. Et si torte eo nomine Prælati eos excommunicaverint, hujusmodi excommunicatio est nulla, cap. Cüm ad quorundam 7. hoc ist. tanquam iniqua & injusta, cum eos velut filios & fratres benignè ac fraternaliter debent charitate fovere, d. e. 1. in princ. & alio à Gloss. ibid. citatu in **V. charitate.**

2. Interdum excedunt Prælati, ingredendo rebus, non ad se, sed ad superiorum spectantibus; veluti, si Prælatus, non Episcopus, velit unire Ecclesiæ, id est ex duabus facere unam, quod ad solum Episcopum spectat, e. **Sicut unus** 8. b. s.

3. Si item Episcopus ex vi decreti Conc. Trid. Sess. 23. cap. 1. s. quod permittit Episcopo applicare